

RIK

Registrite ja Infosüsteemide Keskus

Justiitsministeerium	Teie		nr	
info@just.ee	Meie	24.04.2019	nr	1-5/3235

Arvamus riigihangete seaduse muutmise seaduse eelnõu väljatöötamise kavatsusele

Käesolevaga edastab Registrite ja Infosüsteemide Keskus (RIK) arvamuse riigihangete seaduse muutmise seaduse eelnõu väljatöötamise kavatsusele järgnevate punktide osas:

9.2.1 Kõrvaldamise kontrolli subjektid ja nende kontrollimine (§ 95 lg 1 ja § 96 lg 2)

Lihtsustamaks kõrvaldamise aluste kontrolli, on väljapakutud meetmetest sobivam subjektide piiramise meede, mis vähendaks ebaselgust kontrollitavate subjektide osas. Meetme eelistust toetab asjaolu, et meede lahendaks väljatoodud probleemi kiiremini ning pole mõistlik tekitada ettevõtjatele täiendavaid kohustusi (laiemate isikute ringi äriregistrisse kandmine), et hankijatel oleks võimalik päringute kaudu neid andmeid saada.

VTK pinnalt on keeruline hinnata, milline on konkreetselt arenduse vajadus ning millistel tingimustel on võimalik seda teha.

9.2.2 Teavitamine varasema hankelepingu rikkumisest (§ 83 lg 7 p 3)

Praeguse praktika järgi ei tekita muudatus suurt halduskoormuse kasvu, kuna antud juhtumeid, kus on toimunud hankelepingu rikkumine, millest oleks vajalik registrit teavitada, ei ole niivõrd palju. Samuti leevendab võimalikku halduskoormuse kasvu asjaolu, et haldusorganile jäetakse võimalus hinnata, kas antud sätet kohaldada või mitte (ehk kas rikkumised olid olulised/pidevad).

9.2.6. Kohaliku maksu maksuvõlg kõrvaldamise alusena (§ 95 lg 4 p 1)

Avalduva mõju all on välja toodud, et kohaliku maksu maksuvõla kõrvaldamise alusena eemaldamine võib avaldada negatiivset mõju maksukäitumise vaatenurgast. RIK antud arvamusel ei nõustu, kuivõrd Eestis on kohalikud maksud kehtestatud käitumist muutva meetmega ning ei teeni rahakogumise eesmärki (nt loomapidamise maks, parkimistasu, reklaamimaks jne). Arvestades kohalike maksude väikest osakaalu, mõjutavad kohalikud maksud väga vähe ettevõtjate maksukäitumist. Seega mõjutusvahendina on hetkel kehtiv meede marginaalne, küll aga tekitab selline kontroll tihti hankijatele tarbetut lisatööd.

9.2.7 Kõrvaldamata jätmise otsused (§ 95 lg 3, § 97, § 104 lg 6 ja 8)

RIKi on seisukohal, et kõrvaldamise aluste otsuse tegemine § 104 lg 8 puhul ei ole vajalik, kui pakkujal kõrvaldamise aluseid ei ole või kui puudub alus § 95 lg 3 kohaldamiseks. Antud otsus tekitab pigem asjatut tööd ning kuivõrd praktikas on dokumendi pealkiri näiteks kõrvaldamise aluste otsus, siis oma

pealkirjaga tekitab otsus mulje, et keegi kõrvaldati, kuigi sisult on tegemist kõrvaldamata jätmise otsusega.

Kui otsuse tegemine on vajalik kaebeõiguse realiseerimiseks või muul põhjusel, oleks seaduses mõistlik sätestada olukorrad, millal kõrvaldamata jätmise otsus on kohustuslik (nagu see on praegu tehtud § 47 lg 1 p 2 puhul) ning kui see seda ei ole, eemaldada vastav kohustus (nt § 104 lg 6 ja 8 puhul). Eraldi sätte jaoks, milles sisaldub konkreetne nimekiri sellest, millal on otsuse tegemine vajalik, ei näe vajadust.

9.2.8 Hankelepingu erakorralise ülesütlemise võimaluse laiendamine (§ 95 ja § 124)

RIK on seisukohal, et hankijal peaks olema võimalus hinnata, kas ettevõtja võetud meetmed olukorra heastamiseks (lepingu kestel §-s 95 üles kerkinud asjaolude suhtes) võimaldavad hankijal ettevõtja usaldusväärst pidada nii kõrgeks, et lepingut mitte üles öelda (sarnaselt § 97 lg-le 2).

9.3.1 Hankepassi alusel tehtav otsus (§ 104 lg 6)

Hankepassis esitatud teabe alusel otsuse tegemine ei ole kaebeõiguse realiseerimise osas vajalik. Hankepass sisaldab ainult pakkuja või taotleja ajakohastatud kinnitusi, kas tema puhul kõrvaldamise alused puuduvad või kas ta vastab kvalifitseerimise tingimustele. Kui pakkuja hankepassis ise kinnitab, et ta näiteks vastab RHS 95 lg 1 sätestatud tingimusele, mis võimaldavad ta hankemenetlusest kõrvaldada, siis tuleb hankijal automaatselt pakkuja hankemenetlusest kõrvaldada ning siin ei ole võimalust millegi peale kaevata, sest pakkuja on ise kinnitanud, et vastab alusele, mis võimaldab ta menetlusest kõrvaldada ning seadus ei luba sellise pakkujaga hankelepingut sõlmida. Seega kui pakkuja ise kinnitab oma mittesobivust, siis pole tal kaebeõiguse tekkimiseks alust, kui ta menetlusest kõrvaldatakse. Lisaks kui hankepassis esitatud teave ei nõua sisulist kontrolli ning formaalse teabe (ehk pakkuja enda kinnituse) põhjal tehakse otsus pakkuja või taotleja kõrvaldamise, kvalifitseerimise või kvalifitseerimata jätmise kohta, siis vajadus otsuse eraldi tegemiseks puudub, sest haldusorgan ei ole ise sisuliselt veendunud, kas pakkuja on sobilik või mitte, selleks et teha otsus, kas pakkuja on kvalifitseerunud või mitte.

9.4 Selgitused ja rahuaeg (§ 46)

RIK praktikas sisaldab „rahuaeg“ kahe elementi:

- 1) vastamine küsimustele, mis tulevad vahetult enne pakkumuste avamist;
- 2) üldine rahuaeg küsimustele vastamine.

RIK on püüdnud enne pakkumuste avamist alati küsimustele vastata, olenemata „rahuaegast“ või asjaolust, et küsimus on saabunud vahetult enne pakkumuste avamist. Küsimusi, mis saabuvad vahetult enne või kehtiva seaduse järgi „rahuaeg“ jooksul, on kahe sorti:

- 1) Viimasel hetkel hankedokumente lugenud pakkujad, kes avastavad enda jaoks lahtisi teemasid või soovivad saada täpsustusi/kindlust hanke alusdokumentide punktide osas;
- 2) Pahatahtlikud hankest huvitatud isikud, kes ootavad viimase hetkeni, et enda küsimus esitada ning asetavad hankija sundolukorda pakkumuste avamise tähtaja edasilükkamiseks või halvimal juhul hankemenetluse tühistamiseks (nt 2 päeva enne pakkumuste avamise tähtaega saabunud märkus, et enamus tootjaid ei saa sellist toodet pakkuda, mida hankes on küsitud, mistõttu palutakse muuta hanke alusdokumente. Pahatahtlikkusele viitab asjaolu, et hankija oli juba 2 korda selles hankes pakkumuste esitamise tähtaega edasi lükanud ning pakkujal oli hanke alusdokumendid olemas pea 2,5 kuud).

RIK on seisukohal, et hankijal peab olema võimalus viimatinimetatud isikute tegevust piirata. Kui hankija teostab hanget läbipaistvalt ning mittediskrimineerivalt (oodates kõiki pakkujaid hankesse), vastab ta ka esimeses punktis tulnud küsimustele enne pakkumuste avamist. Pigem peaks jätma seaduse selles osas muutmata ning kui muudatuse vajaduse on tinginud hankijate mitte kõige ootuspärasem käituine, siis rakendada ressursi hankijate koolitamisele antud teema osas.

9.5.1. Raamlepingu alusel sõlmitud hankelepingute kohta teavitamine (§ 83 lg 3)

Rahandusministeerium on oma nõustamispraktikas asunud seisukohale, et iga leping ei pea § 83 lg 3 alusel olema riigihangete registris eraldi kajastatud, andes hankijale võimaluse neid andmeid 12 kuu põhjal rühmitada.

Rühmitamine sobib olukorras, kus ei ole tegemist välisrahastusest finantseeritavate hankelepingutega. Viimasel juhul nõuavad rahastajad lepingu andmete eraldi sisestamist raamlepingu juurde.

Selgitustest tuleneb, et kui hankija ei soovi rühmitada, saab ta esitada andmeid üks kord aastas (eraldi lepingute info välja tuues). RIK ühe raamlepingu alt (kohustuslik keskne hange) on sõlmitud ca 300 hankelepingut 2 aasta jooksul. Kõik need lepingud ei ole välisrahastusega, seega sobiks osade lepingute puhul andmete eraldi väljatoomine ning osade lepingute puhul rühmitamine (nt hankijate lõikes). Ettepanekuna võiks kaaluda ka juba ka kombineeritud variandi võimalust – hankija saab valida rühmitamise ning lisaks osade lepingute puhul andmed eraldi välja tuua (et nende puhul jääks endiselt kord aastas teavitamise kohustus).

Kuigi üldises plaanis on vähenenud hankijate töökoormus (seoses asjaoluga, et minikonkursid teostatakse RHRis ning eraldi lepingute andmete sisestamine üha väheneb), on siiski töökoormus üsna suur ühis- ja kesksete hangete puhul. Kui ühis- või keskses hankes osaleja on teinud minikonkursi, siis seda praeguses RHRis hanke korraldaja (isik kellel on kohustus esitada teavitus) ei näe (varasemas RHRis oli see võimalus olemas). Hanke korraldaja näeb ainult lepinguid. Samas on hankijate varasemast käitumisest ilmnenu, et minikonkursi puhul unustatakse lepingu sõlmimise märke tegemata ehk hanke korraldaja ei saa teada lepingutest, mis tegelikult on sõlmitud, kuid mida hankija ei ole märkinud RHRi. See on põhjus, miks küsitakse neid andmeid pakkujatelt. Hetkel toimub andmete küsimine kord aastas, kuid kui üldine suund liigub selle poole, et kord kvartalis tuleb teavitus esitada, siis on antud kohustus pakkujatele ebaproportsionaalselt koormav. Antud probleemi annab lahendada sh RHR arendusega, kus hanke korraldajale võimaldatakse ligipääs minikonkursi üldandmetele.

9.5.2. Raamlepingu osapoolte teavitamine otsustest (§ 47 lg 1 p 11 ja § 30 lg 11)

Antud sätte muutmise vajadus jääb arusaamatuks. Teavitamise kohustus tekitab hankijatele lisatööd, kuivõrd RHRis puudub vastav funktsionaalsus ning praktika on, et eelneva seaduse raames ununes antud kohustus tihti, kuna ka eelnevas registris puudus vastav funktsionaalsus. Kui asutuses on hankespetsialist, kes teostab minikonkursse, on isikul vastav teadmine olemas, kuid RIK praktika kohaselt teostavad minikonkursse sisu eest vastutavad isikud ning kõik, mis ei ole RHRi funktsionaalsusena ning nõuab eraldi tegevust, võib jääda tähelepanuta.

Raamlepingu osapoolte teavitamine võiks endas kanda vajadust juhul, kui osapooltel oleks õigus ka vaidlustada antud otsust. Kuivõrd aga tegemist on minikonkursil mitteosalejate jaoks ainult informatiivse sisuga otsusega, ei ole antud kohustus proportsionaalne sellest saadava kasuga, vaid tõstab liigselt hankija töökoormust. Lisaks on raamlepingu osapooltel võimalik tutvuda minikonkursi alusel sõlmitud lepinguinfo, kus on nähtav nii lepingu osapool kui ka lepingu maksumus. Seega eraldi sellisest otsusest teavitamine ei ole mõistlik.

Juhul kui vastav muudatus soovitakse siiski sisse viia (§ 30 lg 11 mõiste „võib“ asendatakse „peab“), tuleb kindlasti teha ka vastav arendus RHRis. Ehk otsuse saatmisel peavad olema valikus kõik raamlepingu osapooled, mitte aga ainult minikonkursil osalenud pakkujad. Sellisel juhul on võimalik hankijal saata otsus välja korraga kõigile osapooltele.

Kui sätte sõnastusse jääb sõna „võib“ variant (§ 30 lg 11), peab olema arendus RHRis teostatud selliselt, et teavitus saadetakse automaatselt raamlepingu partneritele hetkel, kui hankija on eduka pakkuja välja valinud ning menetluse lõpetanud.

9.5.3 Raamlepingu eeldatav maksumus ja selle alusel sõlmitavate hankelepingute maksumus (§ 30)

Piiri seadmine hankelepingute maksumusele, mida hankija on raamlepingu alusel õigustatud sõlmima, ei ole mõistlik.

Eeldatav maksumus on täpsemini määratletav juhul, kui riigiasutustele võimaldataks oma eelarvete kinnitamine ka rohkemaks kui üheks aastaks. Kuni see pole võimalik ei saa kõikides olukordades eeldatavat maksumust siduvana käsitleda.

Eeldatava maksumuse määramist ei saa vaadata üheselt nii hanke- kui raamlepingu puhul; nii tavalise hanke kui ühis- või keskse hanke puhul. Kõik olukorrad on väga erinevad ning seega peaks regulatsioon arvestama kõikide hangete erisusi.

- 1) Tavaline hankemenetlus hankelepingu sõlmimiseks võib olla selline olukord, kus hankija peaks suutma eeldatava maksumuse määrama.
- 2) Raamlepingute puhul, mis sõlmitakse rohkem kui üheks aastaks ning ei ole püsiva iseloomuga (nt pidevate teenuste tarbeks nagu näiteks renditeenus, hooldusteenus, elekter vmt), on eeldatavat maksumust raske määratleda järgnevatel põhjustel:
  - aastane eelarve - hanget korraldades võib olla hankijal teadmine, et ta võib-olla saab järgmisel aastal soetuse teha, kuid eelarvet kinnitades seda soetust ei võimaldata. Sama kehtib ka vastupidiselt, hankija ei pruugi olla kindel, kas tal on võimalik saada nt välisrahastuse projektist rahastust järgnevatks aastaks.
  - raamlepingu olemus – kui tegemist on nõ tühja raamlepinguga minikonkurside teostamiseks. Teenuste-seadmete puhul võib üks raamleping hõlmata mitmeid erinevaid teenuseid (nt RIK puhul on ühe arenduse raamlepinguga seotud mitmed erinevad infosüsteemid) ning sellisel juhul on raske määratleda lepingu mahte.

Lahenduseks ei ole lühemaajaliste raamlepingute sõlmimine. Sellisel juhul kasvaks hankijate koormus väga palju ning riik peaks leidma ressursse lisatööjõu palkamiseks.

- 3) Raamlepingute puhul, mis sõlmitakse ühis- või keskse hanke jaoks, on võimatu ette määratleda eeldatavat mahtu. RIK teostas esimese keskse hanke 2014. aastal enne mida viidi läbi analüüs, mille käigus koguti kõikidest ministeeriumitest (ja nende valitsemisala asutustest) infot arvutite, monitoride ja nendega seotud vahendite kohta (eelneva kolme aasta kulud kokku). Paljud ministeeriumid tõid välja, et neil ei ole need kulud eraldatud üldistest IT kuludest. Kulude lõpptulemuseks oli keskmiselt 3 mln eurot ühe aasta kohta nii süle- kui lauaarvutite ja monitoride osa (sisaldades endas veel palju teisi IT tarvikute kulusid). RIK teostas 2 eraldi hanget ning 2-aastase hanke eeldatava maksumusena määratleti mõlemas hankes 2 mln eurot aastas. Mõlema hanke raamlepingute maksumuseks oli lõpuks ca 11 mln. Mitte ükski analüüs ei oleks andnud taolist eeldatavat maksumust. Lahenduseks ei saa olla ka selliste lepingute puhul ennetähtaegne lõpetamine, kuivõrd hanke korraldaja ei jälgi (ega jõua jälgida) jooksvalt lepingute mahtu (kui tegemist ei ole e-kataloogi hangetega) ning uue hanke ettevalmistamine kuni lepingutesse jõudmine selliste hangete puhul võtab aega ca 6-8 kuud.

VTK-s on välja toodud hanke eeldatava maksumuse ületamise probleem, kuid probleem võib olla ka vastupidine. Kui hankija annab teada, et lepingu eeldatav maksumus on 1 mln, asuvad pakkujad läbirääkimistesse tootjatega. Eeldatav maht 1 mln annab tootjatele sisendi hinnasoodustuste tegemiseks. Kui nüüd hankija ostab aga 0,5 milj eest, ei saa tootja/pakkuja välja arvestatud marginaali ning seetõttu ei pruugi enam järgmises hankes osaleda (rääkimata hankija usaldusväärsest pakkujate vaates). Seega on RIK alati eeldatavad maksumused määranud pigem väiksemas mahus, kui suuremas.

9.8 Pakkumuste tagasivõtmine pärast pakkumuste esitamise tähtpäeva ja selle õiguslik tagajärg (§ 111 lg 3, § 119, § 91 lg 1)

Esitatud variantidest pooldab RIK olukorda, kus pakkujal võimaldatakse pakkumus tagasi võtta ka pärast pakkumuste esitamise tähtaega, kuid enne pakkumuse edukaks tunnistamist. Menetluslikult pole mõistlik hankijal astuda lepingusse hankijaga, kes ei soovi või ei ole suuteline siiski hankelepingut täitma. Selleks, et tagada, et esitatud pakkumused jääksid jõesse ning neid kergekäeliselt tagasi ei võetaks, oleks vajalik ettevõtjatele ette näha sanktsioon, mis distsiplineeriks ettevõtjat. Selle osas oleks hea variandina § 119 tuleneva kahju hüvitamise nõue.

TsÜS § 68 lg 4 võimaldab tegevusetust lugeda tahteavalduseks, kui see tuleneb seadusest, isikute kokkuleppes või nendevahelisest praktikast. TsÜS § 68 lg 3 ütleb, et tahteavaldus võib seisneda teos, millest võib järeldada tahet tuua kaasa õiguslik tagajärg. Ilmselt ei ole võimalik käsitleda olukorda, kus pakkuja jätab esitamata kvalifitseerimist tõendava dokumendi aktiivse teona kui sellisena, vaid pigem

tegevusetusena ehk passiivseks jäämisena. Tegevusetust ei saa reeglina õiguslikus mõttes tahte avaldamiseks pidada.¹ Seega kui RHS § 119 lg 1 hetkesõnastus ei ole ette näinud, et tegevusetuse puhul (dokumentide esitamata jätmise) on aluseks § 119 kohaldamisele, siis on keeruline tõlgendada hetkel kehtivat sätet viisil, mis võimaldaks seda antud juhul kohaldada.

VTK-s on välja toodud, et antud küsimuse reguleerimisel tõstatuks küsimus võimalikkuses eristada olukordi, kas pakkuja soovib pahatahtlikult menetlusest väljuda või on dokument jäänud esitamata objektiivsetel põhjustel. RIK leiab, et objektiivse põhjuse tõendamise kohustus peab jääma ettevõtjale. Olukorra näitlikustamiseks oleks vajalik põhjalikumalt lahti kirjutada, mis võiks olla need objektiivsed põhjused, et dokument on jäänud esitamata ning kuidas on võimalik ettevõtjal seda põhjust hankijale tõendada. Enne seda ei ole võimalik täielikult hinnata, kas ja kui suuri raskuseid antud olukord praktikas võib tekitada.

9.12 Riigihangete valdkonna fundamentaalsete normide kohaldamisala laiendamine (alapakkumuste kontroll § 115)

VTK-s on välja toodud TlnTKo 3-15-127, mille punktid 15-17 selgitavad, et hankija kohustus järgida lihtsustatud korras tellitavate teenuste tellimisel RHS §-s 3 sätestatud riigihanke korraldamise põhimõtteid, on sõnaselgelt sätestatud ka RHS § 19 lg-s 3. Riigihanke korraldamise üldpõhimõteteks on mh riigihanke läbipaistvuse ja kontrollitavuse tagamine (RHS § 3 p 2) ning konkurentsi efektiivne ärakasutamine riigihankel (RHS § 3 p 4). Lisaks tähendab kohtu hinnangul, et põhjendamatult madal maksumus on sisuliselt ebaõiglaselt madala hinna pakkumine, mida on võimalik teha näiteks turgu valitsevat seisundit omaval ettevõtjal. Seega olukorras, kus hankija aktsepteerib põhjendamatult madalat maksumust, ei oleks see kooskõlas ettevõtjate vahelise eluterve konkurentsi tagamisega ega ka sellest tulenevalt eelnevalt nimetatud riigihanke üldpõhimõtetega. Kohus on kenasti põhjendanud, miks põhjendamatult madala maksumuse kontrollimine oluline ning peaks laienema ka olukordades, mida hetkel ei ole RHS konkreetselt ette näinud. Muudatus mõjuks ka õiguselgusele positiivselt, kuna ei ole vajalik tõlgendada, millal on vajalik kontroll teostada ja millal mitte.

RHS § 115 põhimõtte laiendamine on hea veel põhjusel, et kontroll kaitseb ka hankijat ennast selle eest, et ei astutaks lepingusse pakkujaga, kes ei suuda pakkumuses nimetatud summa eest töid teostada.

Seega on eelkontrolli teostamine vajalik ning konkreetse menetluse raames on sellisel juhul paratamatult halduskoormus kõrgendatud, kuid arvestades, et RIKi praktikas ei ole palju pakkumusi, kus tuleks kontrollida madala maksumuse põhjendatust, siis halduskoormus ei suureneks oluliselt suures plaanis. Isegi kui halduskoormus kasvab oluliselt, ei kaalu see üle vajadust tagada riigihanke korraldamise üldpõhimõtete järgimist.

9.12 Riigihangete valdkonna fundamentaalsete normide kohaldamisala laiendamine (pakkumuste jõusoleku tähtaeg § 112)

RIK teeb ettepaneku kaaluda seadusemuudatust, millega ei piirata pakkumuse jõusoleku tähtaja pikendamise ettepaneku tegemise võimalust 10 päevaga, vaid võimaldataks esitada ettepanek ka juhul kui pakkumuste jõusoleku tähtajani on jäänud vähem kui kümme päeva, mis võimaldaks pakkujal ka siis ettepanekuga nõustuda. Kohtupraktikas on nenditud, et vastavasisuline regulatsiooni eesmärgiks on tagada eelkõige pakkujate võrdne kohtlemine. Samas ei ole peetud pakkumuse jõusoleku tähtaja pikendamise taotluse esitamise tähtaja riivet sedavõrd oluliseks rikkumiseks, mis tingiks hankija otsustuste (s.h ka hankelepingu) tühisuse, v.a juhul kui hankija ei ole taolise käitumisega rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet (vt nt EKo C-629/11). RIK on seisukohal, et pakkujate võrdse kohtlemise põhimõtet ei riiva olukord, mil pakkumuse jõusoleku tähtaja pikendamise taotlus on esitatud pakkujale vähem kui 10 kalendripäeva enne pakkumuse jõusoleku tähtaja möödumist.

9.13 Läbirääkimiste pidamise võimalikku raamlepingu alusel korraldatavatel minikonkurssidel

---

¹ Hallik, L. „Magistritöö „Tahteavaldus tsiviilõiguses“ <http://dspace.ut.ee/bitstream/handle/10062/1041/hallik.pdf>. Tallinn, 2005. lk 54

RIK on olnud seisukohal, et juhul kui raamlepingu osapoolteks olevaid pakkujaid võrdselt koheldakse, siis on võimalik ka minikonkurssidel läbirääkimisi pidada, sh infopäevi, jmt korraldada. RIKini on jõudnud Rahandusministeeriumi seisukoht, mille kohaselt läbirääkimiste pidamine minikonkurssidel seaduslik ei ole, kuna RHS § 30 lg 9 nimetatut ei võimalda. Lähtudes viidatud löike grammatilisest tõlgendusest võib see tõesti nii olla, kuid nimetatu tähendaks, et hankijatel ei ole minikonkurssidel võimalik ka nt infopäevi korraldada (infopäevade korraldamise võimalikkust ei ole samuti RHS § 30 lg 9 kajastatud). Läbirääkimiste pidamise võimalikkus minikonkurssidel ei ole direktiivi 2014/24/EL artikli 33 alusel keelatud. Pigem on artikkel 33 lg-s 5 toodud võimalus lähtuda minikonkursside korraldamisel samadest tingimustest, mis seatud raamlepingu sõlmimisele. Seega võib nimetatust järeldada, et riigisiselt on võimalik seadusandluses lubada analoogia korras ka minikonkursside läbiviimisel läbirääkimiste pidamist raamlepingus toodud tingimustel. Lähtudes eeltoodust teeme ettepaneku täiendada RHS § 30 lg 9 võimalusega pidada minikonkurssidel läbirääkimisi ja seada läbirääkimistele konkreetsed tingimused.

Lugupidamisega

Mehis Sihvart

/digitaalselt allkirjastatud/

Direktor
Registrite ja Infosüsteemide Keskus